

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA Nr. 118 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SRL**, cu sediul în municipiul X, județul Hunedoara.

Contestația a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație suplimentară de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar.

Totodată, **SC X SRL** contestă **Decizia nr. X de nemodificare a bazei de impunere**.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art.206 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, societatea contestatoare susține că, sumele calculate cu titlu de TVA și majorări de întârziere aferente nu au suținere legală, motivând următoarele:

- **SC X SRL** nu avea obligația înregistrării ca plătitoare de TVA, începând cu data de X, întrucât, până la data de X, nu a depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;
- în cursul X, cifra de afaceri care servește drept referință pentru înregistrarea ca plătitor de TVA, este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii.

Față de cele susținute, **SC X SRL** solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată și desființarea raportului de inspecție fiscală și deciziile menționate mai sus, emise în baza acestuia.

II. Prin raportul de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X, organele de control ale Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală contestat, organele de control au constatat faptul că, în perioada: X, **SC X SRL** a încasat avansuri de la beneficiarii lucrărilor de construcții în valoare totală de X lei, pentru care societatea a emis facturi, fără să colecteze TVA, întrucât beneficia de regimul special de scutire pentru întreprinderile mici în condițiile art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală concluzionează că, **SC X SRL** avea obligația să se înregistreze ca plătitoare de TVA, începând cu data de X, invocând prevederile art. 134² alin.(2) lit. b) și art. 152 alin. (2) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Urmare efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit ca obligație, suplimentară, de plată către bugetul statului în sumă de **X lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată asupra sumei de X lei (X lei, reprezentând venituri realizate + X lei, reprezentând avansuri încasate), în conformitate cu prevederile punctului 62 alin. (2) lit. b) și lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată, stabilită suplimentar, au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de **X lei**.

III. Având în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și accesoriile aferente de X lei

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare avea obligația să se înregistreze ca plătitoare de TVA începând cu luna X și să colecteze taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei,

aferentă perioadei: X, în condițiile în care, potrivit balanței de verificare încheiată la data de X, societatea evidențiază o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Perioada supusă controlului: X.

În fapt, SC X SRL a fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. X și devine plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, începând cu X, ca urmare depășirii plafonului de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare controlului efectuat, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada X, **SC X SRL** a încasat, de la beneficiarii unor lucrări de construcții, avansuri în sumă totală de X lei, pentru care societatea a emis facturi, fără să colecteze taxă pe valoarea adăugată.

Având în vedere volumul avansurilor încasate în perioada X, organele de inspecție consideră că, **SC X SRL** a depășit plafonul de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel că avea obligația înregistrării ca platitoare de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, conform art. 152 alin. (6) din aceeași lege, începând cu data de X pe baza datelor din balanța de verificare încheiată la X.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale și ca urmare a faptului că societatea verificată nu a calculat, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor impozabile realizate în perioada: X, organele de inspecție fiscală au stabilit prin decizia de impunere contestată o taxă pe valoarea adăugată, suplimentară, datorată de **SC X SRL** în sumă de **X lei** pentru care s-au calculat accesorii în sumă totală de **X lei**.

Pe de altă parte, prin contestația formulată, societatea contestatoare susține că, la data de X, nu a depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, întrucât, în cursul X, cifra de afaceri care servește drept referință pentru înregistrarea ca plătitor de TVA, este constituită numai din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii nu și din valoarea avansurilor încasate.

In drept, art.152 alin. (1), alin. (2) și alin. (6) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completările ulterioare, aplicabil în X (perioadă supusă verificării), precizează următoarele:

„ Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la [art. 126](#) alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform [art. 143](#) alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la [art. 125¹](#) alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform [art. 143](#) alin. (2) lit. b).

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform [art. 153](#), în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform [art. 153](#). Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesorii aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform [art. 153](#).”

Având în vedere prevederile enunțate mai sus din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se reține că, cifra de afaceri care servește drept referință pentru înregistrarea ca plătitor de TVA, este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la [art. 141](#)

alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale.

Potrivit art. 128 alin. (1) și art. 129 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Livrarea de bunuri

ART. 128

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

Prestarea de servicii

ART. 129

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.”

Potrivit pct. 61 alin. (1) și alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, în vigoare în anul 2009, se precizează următoarele:

„61. (1) Cursul de schimb valutar prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării.

(2) În sensul art. 152 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).”

În conformitate cu art. I, lit. E, pct. 46 din Hotărârea Guvernului nr. 1620/2009 pentru modificarea și completarea **Normelor** metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind Codul fiscal, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 44/2004**, punctul 61 alin. (1) și alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“61. (1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.”

Totodată, potrivit art. II alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1620/2009 pentru modificarea și completarea **Normelor** metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003** privind Codul fiscal, aprobate prin **Hotărârea**

Guvernului nr. 44/2004, „**Prevederile art. I lit E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.**”

Având în vedere cele arătate mai sus, se reține că, în mod eronat, organele de inspecție fiscală au inclus, în cifra de afaceri care servește drept referință pentru înregistrarea ca plătitor de TVA, avansurile în sumă totală de X lei, încasate în perioada X de la beneficiarii unor lucrări de construcții, întrucât prevederile pct. 61 alin. (2) din **Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003** privind Codul fiscal, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, așa cum au fost modificate și completate prin Hotărârea Guvernului nr. 1620/2009**, se aplică începând cu 01 ianuarie 2010.

Față de cele reținute mai sus, se concluzionează că, **SC X SRL** nu avea obligația de a se înregistra ca plătitoare de TVA începând cu data de X, întrucât, la data de X, nu a depășit plafonul de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel că se va admite contestația formulată de societate pentru suma de **X lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Având în vedere principiul de drept, conform căruia *accesoriul urmează principalul*, se va admite contestația, și în ceea ce privește majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de **X lei**.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei nr. X de nemodificare a bazei de impunere, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara se poate pronunța asupra Deciziei de nemodificare a bazei de impunere, în condițiile în care societatea nu aduce nici un fel de motivații pentru acest capăt de cerere.

În fapt, societatea contestă Decizia nr. X de nemodificare a bazei de impunere.

Prin contestație societatea nu aduce în susținere argumente sau documente referitoare la Decizia de nemodificare a bazei de impunere.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care prevăd următoarele:

“ **Contestația se formulează în scris și va cuprinde :**
c) motivele de fapt și de drept ,
d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”.

Totodată, în speță sunt incidente și prevederile pct.12.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, potrivit cărora:

“Contestația poate fi respinsă ca [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”,

coroborate cu prevederile pct. 2.4 din același act normativ, potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Se retine că, deși societatea contestă Decizia de nemodificare a bazei de impunere, nu aduce argumente referitoare la acest act administrativ, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca nemotivată.

Pentru considerentele reținute mai sus și în temeiul art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Admiterea contestației formulate de **SC X SRL**, împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație suplimentară de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar.

2. Respingerea contestației formulate de **SC X SRL**, ca **nemotivată** în ceea ce privește **Decizia nr. X de nemodificare a bazei de impunere**.

Punctul 2 din prezenta decizie poate fi atacat la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,